

kunne afholde møde, medens der er møde i folketingssalen, har været drøftet, og man er øvedes om at foreslå, at noget sådant normalt ikke bør finde sted.

Mens *udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling* hidtil har været en sjældenhed, skal lovforslag efter forslaget normalt underkastes en sådan, uanset om de allerede i forvejen har været henvist til et udvalg. Formålet hermed er dels at muliggøre henvendelser fra interesserede, hvis der ved 2. behandling er vedtaget ændringsforslag eller fremkommet nye oplysninger, dels at give såvel medlemmer som tjenestemænd lejlighed til at se på lovforslaget i dets helhed inden den endelige vedtagelse, hvilket der særlig vil være grund til, hvis teksten er undergået ændringer ved 2. behandling.

Med hensyn til udvalgsarbejdet bestemmes iøvrigt, at udvalgenes formænd skal søge det fremmet mest muligt og flere gange i årets løb afgive skriftlige indberetninger om arbejdets forløb til folketingets formand. Formålet hermed er at søge at modvirke, at et stort antal betænkninger først fremkommer henimod det tidspunkt, da arbejdet i tinget står foran sin afslutning. Blicher et udvalg ikke færdigt med sit arbejde inden samlingens slutning, skal det afgive en *beretning*, hvilket hidtil har været en frivillig sag.

Udvalget har indgående drøftet spørgsmålet om en reformering af *finansudvalgets arbejdsformer* og om, hvordan offentligheden mest hensigtsmæssigt kan holdes underrettet om de afgørelser, der træffes, og begrundelserne derfor; herunder har det også været diskuteret, hvorvidt der i en vis udstrækning bør være offentlig adgang til møderne. Under udvalgets forhandlinger har der været enighed om, at finansudvalgets arbejdsområde snarest bør søges begrænset på to måder, dels ved at småsager uden principiel betydning afgøres administrativt indenfor nærmere fastlagte rammer, dels ved at større og mere betydningsfulde sager i størst muligt omfang føres frem til afgørelse i folketingssalen, enten under den ene eller den anden form; flere muligheder har i så henseende været overvejet. Med hensyn til den nærmere udformning af reglerne herom samt til andre af de rejste spørgsmål har forskellige anskuelser været

gjort gældende. En tilbunds gående udredning af hele dette problem kræver imidlertid medvirken fra speciel sagkyndig side, og arbejdet hermed må nødvendigvis tage nogen tid. Man har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt, at forslaget til en ny forretningsorden for folketing vedtages nu, uden at der sker ændringer vedrørende finansudvalget, bortset fra at dets medlemstal forøges fra 15 til 17, men under den udtrykkelige forudsætning, at der nedsættes et folketingsudvalg (dækkende såvel udvalget for forretningsordenen som finansudvalget) til at træde i forhandling med finansministeren og derefter — inden udløbet af folketingsåret 1953—54 — stille forslag vedrørende de i forbindelse med tillægsbevillingslovforslagets behandling og finansudvalgets arbejdsform endnu uløste spørgsmål.

I § 19 indeholder forslaget nye bestemmelser om adgang for *ministre* til at fremsætte *redegørelser* overfor tinget udenfor dagsordenen. Herved imødekommes et gennem de senere år fra flere sider fremsat ønske, som ofte har givet anledning til overvejelser, men uden at der tidligere er kommet noget ud af disse. Samtidig åbnes der mulighed for statsministeren til — ligeledes udenfor dagsordenen — at fremsætte en udtalelse af særlig karakter, f. eks. angående begrundelsen for udskrivning af valg, ved en ny regerings tiltræden eller i anledning af en begivenhed af ganske særlig betydning. Sådanne statsministerudtalelser er fra tid til anden blevet fremsat, mens der ikke fra de senere år kan nævnes noget eksempel på en udenfor dagsordenen fremsat redegørelse af en fagminister, noget, som for en del år siden lejlighedsvis forekom, og som den gældende forretningsorden heller ikke udelukker. Efter forslaget kan redegørelser af den nævnte art på begæring af 17 medlemmer efterfølges af en debat, der skal finde sted efter få dages forløb, og som kun kan blive kortvarig, da taletiden er mere knapt tilmålt end ved forespørgselsdebatter og forslag til motiveret dagsorden ikke kan stilles. Finder et medlem, at emnet kræver en mere indgående forhandling, vil der imidlertid nu som før kunne fremkaldes en forespørgselsdebat, forudsat at folketinget lader forespørgslen nyde fremme.

Med hensyn til *taletiderne* foreslås enkelte